

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 15. november 2019

Sag 97/2019

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Gunnar Homann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Sønderborg den 19. februar 2018 og af Vestre Landsrets 4. afdeling den 27. februar 2019.

Procesbevillingsnævnet har den 27. juni 2019 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om udvisning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Michael Reklings, Lars Hjortnæs, Lars Apostoli og Jørgen Steen Sørensen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse for udvisning, således at hun i stedet udvises betinget.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har anført, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, idet udvisningen vil udgøre et uproportionalt indgreb i hendes ret til privatliv og familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Hun indrejste i Danmark den 10. juni 2014 sammen med sin mor og bror og søgte asyl. Hun var dengang kun 14½ år gammel. Hun og hendes bror rejste senere til Tyskland, og hun blev meldt forsvundet, indtil hun i sommeren 2016 igen kom til Danmark, og asylsagen blev genoptaget. Hun fik først opholdstilladelse den 22. juni 2016. Hendes lovlige ophold i Danmark skal regnes fra denne dato og har på nuværende tidspunkt strakt sig over mere end 3 år.

Hun var mindreårig på gerningstidspunktet. Straffen er kun på 30 dages fængsel, som er afsønet, og karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet skal derfor tillægges mindre vægt. Hun er i øvrigt ustraffet og har på kort tid lært dansk.

Hun står nu som enlig mor til sin datter, født ... 2018, i en særligt sårbar situation i tilfælde af udsendelse til hjemlandet, også fordi barnets far er forsvundet. Hendes nærmeste slægtning er hendes mor. De har boet sammen, men må nu ufrivilligt opholde sig på forskellige krisecentre som følge af trusler fra moderens eks-kæreste. Hendes forældre er skilt, og relationen til hendes far er afbrudt. Hendes far opholder sig muligvis i Tyrkiet, men han kan også være vendt tilbage til Syrien. Der er ingen kontakt til eventuelle fjernere slægtninge eller andet netværk i hjemlandet. Det må lægges til grund, at hun under de herskende forhold i Syrien vil blive uhyre vanskeligt stillet, ikke mindst med et lille barn.

Hendes situation adskiller sig fra den, der forelå i Højesterets dom af 4. oktober 2017 (UfR 2018.437), hvor der var tale om en 51-årig mand med en mere aktiv rolle i menneskesmuglingen og med familiesammenført ægtefælle og børn, der – hvis de asylbegrundende omstændigheder tillod det – ville kunne følge ham til Syrien. Han kunne ikke dansk og havde massiv tilknytning til Syrien og derboende slægtninge og netværk.

Findes der ikke grundlag for at udvise hende, skal hun udvises betinget efter den tidligere gældende regel i udlændingelovens § 24 b.

Anklagemyndigheden har anført, at betingelserne for udvisning af T er opfyldt, jf. udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, og § 24, nr. 2. Udvisning vil ikke være uforenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T har kun haft lovligt ophold i landet i 1 år og 8 måneder. Hun er ikke i særlig høj grad blevet integreret i det danske samfund, hvor hun ikke har haft arbejde og heller ikke i øvrigt synes at have skabt kontakter af betydning.

Det forhold, at hun under sit ophold har stiftet familie, idet hun den 10. marts 2018 fik en datter, taler ikke afgørende imod udvisning. Det samme gælder det forhold, at hun har sin mor her i landet, og at hun i en periode har boet sammen med hende. Kontakten til hendes mor vil kunne opretholdes gennem telefon, mail og skype mv.

T vil ikke være helt uden forudsætninger for at begå sig ved en tilbagevenden til Syrien, hvor hun er født og opvokset, og hvor hun har haft sin skolegang. Hun forlod efter det oplyste landet som 11-årig, men må stadig anses for at have en langt stærkere tilknytning til Syrien end til Danmark. Hun taler sproget og må formodes også gennem sin mor fortsat at have væsentlig social og kulturel tilknytning til Syrien. Hun har endvidere fortsat familiemæssig tilknytning til Syrien, selv om hun ikke for tiden har kontakt til sin far og farfar.

Det følger af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at det ved proportionalitetsvurderingen efter artikel 8, stk. 2, skal tillægges vægt, hvis der er tale om kriminalitet, som udlændingen har begået som mindreårig, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (nr. 1638/03). Denne praksis taler dog ikke afgørende mod, at der i den foreliggende sag sker udvisning af T. Hun var 17½ år og dermed tæt på at være myndig, da hun begik kriminaliteten, og der er ikke tale om typisk ungdomskriminalitet.

Supplerende sagsfremstilling

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 14. februar 2018 udarbejdet til brug for sagen fremgår bl.a.:

”T indrejste i Danmark den 10. juni 2014, hvor hun søgte asyl. Den pågældende blev efterfølgende meldt forsvundet, indtil hun den 8. juli 2016 blev meldt genopdukket, og pågældendes asylsag blev genoptaget.

Den pågældende blev den 22. juni 2016 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Der blev den 25. oktober 2017 foretaget statusændring af pågældendes opholdstilladelse, således at hun i stedet blev meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, indtil den 22. juni 2019.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 22. juni 2016, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 1 år og 8 måneder, jf. udlændingelovens § 27.”

Af politirapport af 26. september 2019 om afhøring af T vedrørende hendes personlige forhold fremgår bl.a.:

”Hun boede sammen med sin mor og datter i en lejlighed i Aarhus men grundet moderns ex-kæreste og dennes familie truede med at slå dem ihjel, var de blevet placeret på krisecenter.

De boede på 2 forskellige krisecentre.

...

AFH hørte havde ingen kontakt til datterens far, T2, som formentlig var udrejst af Danmark og opholdt sig i Belgien.

Dette havde hun fået oplyst af en fælles bekendt (intet navn).

De havde været muslimsk gift men var blevet skilt.

...

Hun oplyste endvidere, at hun ikke kunne arbejde, da hun havde det dårligt pga. truslerne.

Hun fik uddannelseshjælp på kr. 8.000,00 månedligt, børnebidrag kr. 800,00 månedligt og børnebidrag hver 3 måned på kr. 2.000,00.”

Af politirapport af 9. oktober 2019 om afhøring af T vedrørende hendes personlige forhold fremgår bl.a.:

”1. Familiemæssig tilknytning til Syrien.

T oplyste, at hun via en kusine, der var gift med hendes fætter, havde fået oplyst, at hendes far var rejst fra Tyrkiet og tilbage til Syrien.

Afhørte vidste ikke, hvor han befandt sig og havde heller ingen kontakt til ham.

Hendes farfar boede i Aleppo og havde aldrig været udrejst af Syrien. Hun havde heller ikke kontakt til ham.

Hendes forældre var blevet skilt for mange år siden måske 7 – 8 år siden. Faderen havde slået både AFH., moderen og broderen.

Hendes far havde ernæret sig som taxichauffør – han betalte dog aldrig penge til moderen, der havde arbejdet som frisør for at forsørge dem.

Hun flygtede til Tyrkiet sammen med moderen og broderen formentlig i 2010-2011. De opholdt sig der i ca. 8 måneder, hvor de alle 3 arbejdede på en systue for at tjene penge til den videre rejse nordpå.

De rejste videre til Bulgarien og herfra videre til Danmark.

2. Skolegang i Syrien

AFH. oplyste, at hun startede i skole som 6-årig og havde gået i syrisk skole i 6 år. Hun oplyste, at hun har svært ved at læse arabisk.

Hun begyndte i 1. klasse og havde fagene matematik, videnskab, historie, geografi, arabisk og engelsk.

3. Arbejde/uddannelse

AFH. oplyste, at hun havde opholdt sig på krisecenter sammen med sin datter i ca. 2 måneder og, hendes mor havde opholdt sig på et andet krisecenter siden juli 2019.

De blev truet af ..., der truede moderen til at trække en anmeldelse.

Hun ønskede ikke at oplyse, hvilken sagskategori det omhandlede.

...

Hun oplyste, at hun stadig fik uddannelsesstøtte ikke kontanthjælp – det var pt. ikke muligt for hende at arbejde på grund af hun boede på krisecenter.

Hun stolede ikke på nogen personer og hun vidste, at en ukendt person havde lagt fotos af hende ud på de sociale medier og udlovet en dusør, hvis de fandt hende.

De ville formentlig dræbe hende.

Forespurgt oplyste hun, at hun kunne få en læreplads som frisør/kosmetolog hos en bekendt ..., som havde en frisørsalon i Aarhus.

Pt turde hun ikke opholde sig i Aarhus.

Moderen havde været ansat i en frisørsalon ... indtil hun kom på krisecenter. Moderen var nu på kontanthjælp.

4. Sprog

Forespurgt oplyste hun, at det var korrekt, at hun forstod 7 sprog: arabisk, dansk, kurdisk, bulgarsk, tyrkisk, engelsk og tysk.

Hun mente ligeledes, at hun talte ovennævnte sprog.”

Højesterets begrundelse og resultat

For Højesteret angår sagen spørgsmålet om udvisning af T.

T er straffet med ubetinget fængsel i 30 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, ved i forening med andre at have bistået U med ulovlig indrejse i Danmark. Betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, og § 24, nr. 2, er derfor opfyldt. Det indebærer, at T skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T har boet i Danmark siden juni 2016, og hun har sin mor og datter her i landet. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hendes ret til privatliv og familieliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisning har som anført hjemmel i loven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Der skal derfor alene tages stilling til, om det må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

T var på gerningstidspunktet 17½ år. Hun er nu knap 20 år. Hun er ikke tidligere straffet.

Hun er født i Syrien og har boet der, indtil hun var 10-11 år. Hun har gået 6 år i skole i Syrien. Hun flygtede med sin mor og sin bror fra Syrien formentlig i 2010 eller 2011 og har opholdt sig i bl.a. Tyrkiet, Bulgarien og Tyskland, inden hun fik opholdstilladelse i Danmark. Hendes far opholder sig formentlig i Syrien. Det samme gør hendes farfar, men hun har oplyst, at hun ikke har kontakt til nogen af dem. Hun forstår og taler en række sprog, herunder kurdisk og arabisk.

Hun fik opholdstilladelse i Danmark i 2016. Hendes mor opholder sig som nævnt også her i landet, men de bor ikke sammen. Hun har en datter på ca. 1½ år. Samlivet med barnets far –

T2 – er ophørt. Han er udvist i forbindelse med den foreliggende sag og opholder sig efter det oplyste formentlig i Belgien. Hun har ikke arbejde og lever af offentlige ydelser.

Det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68, at der ved afvejningen efter artikel 8, stk. 2, af, om udvisning kan anses for proportional, skal tages udgangspunkt i en række kriterier. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

Ifølge dommens præmis 72 kan den pågældendes alder spille en rolle ved anvendelsen af de nævnte kriterier. F.eks. må det ved vurderingen af lovovertrædelsens karakter og alvor tages i betragtning, om den er begået af den pågældende som ung eller som voksen. Når det drejer sig om kriminalitet, der er begået af en mindreårig, er der et særligt hensyn til barnets interesser og muligheden for integration, jf. præmisserne 82-83. Der er således kun begrænset adgang til udvisning, hvis der er tale om ikke-voldelig kriminalitet begået af en mindreårig, jf. præmis 84.

T var på gerningstidspunktet mindreårig, men tæt på myndighedsalderen. Hun spillede efter sin egen forklaring for byretten en aktiv rolle i det strafbare forhold.

Der er tale om ikke-voldelig kriminalitet. Udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, værner imidlertid væsentlige hensyn til statslig kontrol med udlændinges indrejse i Danmark, og overtrædelse af bestemmelsen straffes som udgangspunkt med fængsel, også når det ikke er sket for vindings skyld, jf. herved Højesterets domme af 9. januar 2012 (UfR 2012.1101) og 4. oktober 2017 (UfR 2018.437).

T har levet ca. halvdelen af sit liv i Syrien, hvor hun er født og har tilbragt en væsentlig del af sin barndom. Hun må i kraft af sin familie i Syrien og sin evne til at tale og forstå relevante sprog antages ikke at være uden forudsætninger for at begå sig ved tilbagevenden til sit hjemland. Hverken hun eller hendes datter kan anses for nærmere integreret i Danmark, hvor hun kun har haft lovligt ophold i en kortere periode.

Under de anførte omstændigheder finder Højesteret efter en samlet vurdering, at udvisning af T ikke vil være i strid med kravet om proportionalitet i Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 2.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

afsagt den 27. februar 2019 af Vestre Landsrets 4. afdeling (dommerne Kirsten Thorup, Peter Buhl og Mette Mortensen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0476-18

Anklagemyndigheden

mod

T2

...

(advokat Allan B. Møller, Lemvig)

T

...

(advokat Allan B. Møller, Lemvig)

Retten i Sønderborg har den 19. februar 2018 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-5947/2017).

Påstande

De tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse og frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen.

Forklaringer

De tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte T har supplerende forklaret, at de kørte i T2s fars bil. T2s families papirer lå altid i bilen. De tog ikke T2s søsters sygesikringsbevis med for at bruge det til at få U ind Danmark. Ved grænsen blev de bange. Det var først der, U fortalte, hun ikke havde papirer til at komme

ind i Danmark. Politiet var i nærheden, og de kunne ikke bare køre videre eller vende om. Hun besluttede sig for at ville hjælpe U.

Hun troede, at U lovligt kunne rejse ind i Danmark. Hun kendte ikke til karakteren af Us opholdsgrundlag i Tyskland. I Syrien og Bulgarien har hun oplevet vold fra politiets side. I Danmark har hun kun set det på video. Foreholdt afhøringsrapport af 13. juli 2017 side 2, 3. og 2. sidste afsnit, hvoraf det fremgår, at hun vidste, at U ikke havde gyldige rejsedokumenter, og at hun foreslog, at T2 tog sin søsters id med, har hun forklaret, at hun sagde sådan til politiet. Hun ville tage ansvaret og sagde det for at slippe. Der blev tolket telefonisk under afhøringen. Hendes forældre var ikke til stede.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun bor sammen med sin mor og datter. Hun går i skole og vil gerne være designer. Hun går til fitness og er makeup-artist. Hendes og T2s datter går i vuggestue. Hun er kæreste med T2, og de planlægger at flytte sammen. Hendes far bor i Syrien, men han har slået hånden af hende. Hun har en onkel i Tyrkiet.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret, at de havde aftalt at hente U i Tyskland, efter at de havde købt ind og hygget sig. Det er ikke rigtigt, at de kørte videre til Bonn. Bonn ligger langt væk.

Han kendte ikke U. Han troede, hun havde opholdt sig i Tyskland i lang tid. Han vidste ikke, at U ikke måtte rejse ind i Danmark. Han mente, at ligesom han kunne rejse til Tyskland, så kunne hun også rejse til Danmark. Det var først 20-30 meter, før de stoppede ved grænsen, de blev klar over, at U ikke lovligt kunne krydse grænsen. De havde en gps, men han kendte vejen, fordi han tidligere havde kørt til Kiel. De handlede ind i Flensborg. De skulle aflevere noget brød til bl.a. en butik i Tønder, og de kørte derfor over grænsen ved Sæd. De skulle videre til Aarhus.

Hans søskendes og forældres papirer lå i bilen. De havde ikke taget papirer med specielt til turen.

Under afhøringen den 13. juli 2017 medvirkede der en tolk via telefon, og de forstod ikke hinanden så godt. Der var problemer med accenten.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er færdig med praktik den 1. marts 2019. Den 3. marts begynder han i et fuldtidsjob på en restaurant, enten i Herning eller Holstebro. Han regner med at flytte sammen med T i Herning. Han har ikke familie i Syrien. De bor alle i Tyskland eller Danmark. Han var militærnægter, og hvis han tager til Syrien, vil de fange ham med det samme.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges efter bevisførelsen, herunder de tiltaltes egne forklaringer, til grund, at de tiltalte under paskontrol ved grænseovergangen i Sæd udpegede U som T2s søster, S, og udleverede sygesikringsbevis vedrørende hende til paskontrollen. Det er på den baggrund og efter det oplyste om deres kendskab til U bevist, at de tiltalte vidste, at U ikke lovligt kunne rejse ind i Danmark. De tiltalte er således skyldige i den rejste tiltale.

Straffen er passende udmålt til fængsel i 30 dage, og på baggrund af de omstændigheder, som byretten har anført som begrundelse for strafudmålingen, tiltrædes det, at straffen ikke er gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det endvidere, at de tiltalte er udvist med indrejseforbud som sket, idet fristen for indrejseforbudet dog regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at fristen for indrejseforbudet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Retten i Sønderborg

DOM

afsagt den 19. februar 2018

Retten nr. K01-5947/2017

Politiets nr. 3300-84143-00015-17

Anklagemyndigheden

mod

T

...,

T2

... og

T3

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 14. november 2017.

T, T2 og T3 er tiltalt for i forening med O overtrædelse af

udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1,

ved den 13. juli 2017 ca. kl. 20.00 ved grænseovergangen mellem den dansk/tyske grænse ved Sønderløgumladevej i Sød i forening og forsætligt at have bistået U med ulovligt at indrejse i Danmark, idet de havde U med som passager i bilen, hvor T2 var fører og T3, T og O var medpassagerer.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5 og § 24, nr. 2 med indrejseforbud fastsat i medfør af § 32, stk. 3.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T, har forklaret, at hun var med i bilen den 13. juli 2017. De hentede U i Tyskland. Hun havde forinden talt med U, som havde sagt, at hun havde det dårligt psykisk, og at hun var helt ødelagt. Hun havde brug for at få luft. U havde opholdstilladelse i Tyskland. Hun vidste, at U havde forsøgt at begå selvmord. Hun sagde derfor til U, at de kom og hentede hende. O, der var med i bilen, er Us onkel. De tiltalte og O kørte sammen fra Danmark. De spurgte ikke U, om hun havde papirer, så hun kunne rejse ind i Danmark. De gjorde ikke noget for at undersøge, om hun måtte rejse ind i Danmark. De havde taget T2s søsters papirer med i bilen. De lå altid i bilen, hvis de nu skulle til lægen. I Tyskland var de på Burger King, og der forklarede hun U om sygesikringsbeviset tilhørende S. Hun forklarede, at med det kort kunne man blive behandlet gratis. Det kunne de alle sammen med det kort. U spurgte ind til kortet. U tog kortet, men det vidste de ikke. Da U så, at der var politi ved grænsen, blev hun

rigtig bange og sagde, at hun ikke havde de rigtige papirer til at komme ind i Danmark, og hun mente, at politiet ville slå hende og sætte hende i fængsel. Hun (T) sagde derfor til T2, at han ikke skulle sige sandheden til politiet, fordi politiet måske ville slå U. De skulle dække over U, så ville politiet måske lade være med at slå hende. T2 skulle sige til politiet, at U var hans søster. Det gjorde T2 så - det var bedre, end at U blev slået. T kunne ikke forklare, hvorfor hun var bange for, at dansk polititi skulle slå U. De havde hentet U i Bonn. T kunne ikke forklare, hvorfor de kørte over grænsen ved Sæd. Det var meningen, at U skulle være i Danmark i et par dage.

T2 har forklaret, at han var fører af bilen. De hentede U i Bonn. Han kendte ikke U eller O. Det var meningen, at han og T skulle på en hyggetur til Tyskland. T3 ville gerne se Tyskland. Hun havde ferie, så hun tog med. Foreholdt afhøringsrapport, bilag 1.6, side 2, 2, 3 og 5. afsnit, hvor følgende fremgår:

"Afhørte forklarede, at hans forlovede spurgte afhørte om han ville hjælpe med at hente hendes veninde i Tyskland til Danmark.

De aftalte, at de ville prøve at få hende til Danmark med insmugledes tyske opholdstilladelse. "

"Adspurgt oplyste afhørte, at han havde planlagt hjemme fra at tage hans lillesøsters sygesikringsbevis og opholdstilladelse med, som de kune brug, hvis de blev stoppet ved grænsen."

forklarede han, dette har han ikke sagt.

To meter før de blev standset ved grænsen, sagde T til ham - "tag din søsters gule sygesikringsbevis og vis det til politiet og sig, at hun er din søster. Han viste ikke, hvad han skulle gøre. Politiet ville se pas og papirer. U viste sygesikringsbeviset. Han troede, at U kunne rejse lovligt ind i Danmark. De var kørt hjemmefra ved midnatstid. Det var først meningen, at de skulle til Hamborg. Da de nåede til Hamborg ombestemte de sig, fordi T kastede op, fordi hun var gravid, og ikke kunne tåle at køre så langt. De kørte derfor forbi Hamborg og kørte til Bonn i stedet. På tilbagevejen kørte de gennem Flensborg, hvor de gik lidt rundt. Nogle slægtninge havde sagt til ham, at grænseovergangen ved Sæd var nærmest Skjern. Han undersøgte ikke, om U kunne rejse lovligt ind i Danmark. Det var første gang, at han var i udlandet. Hans slægtninge har hentet brød i Kiel, der var derfor, de foreslog grænseovergangen ved Sæd.

T3 har forklaret, at hun var med i bilen. Hun ved ikke, hvorfor hun blev hentet. Hun vidste bare, at de skulle til Tyskland. Foreholdt afhøringsrapport af 13. juli 2017, bilag 1.7, side 2, 3 afsnit, hvor følgende fremgår:

"De havde planlagt, at de skulle tage afhørtes søsters papirer med, så de muligvis kunne få indsmuglede ind i Danmark med disse papirer."

forklarede hun, at de sagde dette, da de så politiet. På det tidspunkt var U i besiddelse af det gule sygesikringsbevis, og hun sagde da, at hun ikke havde papirer til at rejse ind i Danmark. Det er rigtigt, at hun har sagt til politiet, at de havde planlagt og havde taget søsterens sygesikringsbevis med, men det var først i bilen, at de blev enige om det. Da de kom nær politiet, fik hun at vide, at U ikke kunne rejse lovligt ind i Danmark. Det var før, de kørte over grænsen. Hun ved ikke, hvorfor O, der er Us onkel, skulle med på turen. Han var med, da de kørte fra Danmark til Tyskland.

U har den 14. juli 2017 afgivet følgende indenretlige forklaring som vidne:

"...

U forklarede som vidne, at det er korrekt, at hun var med i den bil, der blev stoppet på grænsen i går aftes. De var i alt 5 personer i bilen. De var kommet fra Tyskland og var på vej til Danmark. De 4 andre var T, T2, T3 og O. Hun kender de 4 andre. T er hendes veninde. De andre er Ts venner og bekendte. Ts venindes mor var med. Hun har mødt de andre før i går. Det er korrekt, at hun har søgt asyl i Tyskland, hvor hun nu har fået opholdstilladelse. Hun bor i Tyskland. Hun var blevet kontaktet af de andre, der havde oplyst, at de var i Tyskland og ville mødes med hende. Hun bad dem tage sig med til Danmark. Hendes mor bor i Finland, men hun ville forsøge at få arrangeret, at hun kunne mødes med sin mor i Danmark. Hun har ikke fået et pas fra de tyske myndigheder endnu. Hun var usikker på, om hun lovligt kunne rejse ind i Danmark. Hun talte ikke med de andre om, at hun var usikker på, om hun lovligt kunne rejse. De andre spurgte hende, om hun havde lov til at tage med til Danmark. Hun sagde til dem, at det ikke var noget problem, idet hun havde opholdstilladelse i Tyskland. De andre vidste godt, at hun ikke var i besiddelse af pas eller andre gyldige rejsepapirer. De talte om, at hun ville opholde sig i Danmark i 2 dage hos Ts mor, hvorefter hun ville tage tilbage til Tyskland. Adspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun ikke har betalt noget for turen. Hun er heller ikke blevet afkrævet betaling.

"...

Rettenns begrundelse og afgørelse

Det er bevist, at de tiltalte sammen kørte til Bonn, hvor de hentede U, og at de på turen havde medbragt et sygesikringsbevis tilhørende T2 og T3s søster - S, som de gav til U, for at hun kunne udgive sig for at være deres lillesøster, da de passerede grænsen, og at U efterfølgende viste dette sygesikringsbevis til politiet ved grænseovergangen ved Sæd. Efter de forklaringer, som T2 og T3 har afgivet til politiet sammenholdt med det faktisk passerede, er det endvidere bevist, at de tiltalte i fællesskab havde planlagt, at de skulle forsøge at få U illegalt over grænsen ved brug af sygesikringsbeviset. De tiltaltes forklaringer om, at de skulle til Hamborg, og at T på grund af graviditet ikke kunne holde til at køre bil, hvorefter de kørte videre til Bonn, taler for sig selv. Retten finder det endvidere bevist, at de tiltalte bevist valgte at krydse grænsen ved Sæd, hvor der ikke er permanent grænsekontrol, idet det efter den oplyste rute, ikke er naturligt at passere grænsen på dette sted.

T3 og T2 har haft lovligt ophold i Danmark i 2 år og 8 måneder.

T har haft lovligt ophold i Danmark i 1 år og 8 måneder.

De er alle tre syriske statsborgere.

Ifølge udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5 skal en udlænding, der ikke har haft ophold i Danmark i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen efter § 59, stk. 8 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, og ifølge § 24, nr. 2, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Ifølge udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Retten tager herefter udvisningspåstanden til følge i medfør § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5 og § 24, nr. 2 med indrejseforbud i 6 år, jf. § 32, stk. 3, da udvisningen ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved lagt vægt på de tiltaltes korte ophold i Danmark, deres manglende tilknytning til Danmark, at de har midlertidig opholdstilladelse i Danmark og lever af overførselsindkomst samt deres meget stærkere sprogmæssige, kulturelle og uddannelsesmæssige tilknytning til hjemlandet.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1.

Retten har lagt vægt på, at forholdet har været planlagt og er begået af flere personer i forening, samt retspraksis - eksempelvis Sønderborg rets dom af 5. december 2016, der er tiltrådt af Højesteret den 4. oktober 2017 (U.2018. 437).

Thi kendes for ret:

Tiltalte T, T2 og T3 straffes med fængsel i 30 dage.

De tiltalte udvises af Danmark. De tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.